

MIJN BLOED VAN HET VERBOND

Exodus 24, 3-8; Marcus 14,12-16 & 22-26

Sacramentsdag - 7 juni 2015 - Dominicuskerk, Utrecht

Sla het woordenboek op of ga googelen op het woord *bloed*:
een waaier van uitdrukkingen komt naar boven

Een eerste cluster heeft te maken met mijn leven:
bloed dat stroomt, dat klopt in pols en hals, de *bloedsomloop*:
En het is mogelijk dat we van hetzelfde bloed zijn: *bloedverwanten*

Een tweede cluster haalt naar boven hoe kwetsbaar het bestaan is:
bloedverlies door een inwendige bloeding of diepe wond,
Maar ook het geweld dat slachtoffers maakt: *bloedvergieten*.

Een derde cluster spreekt van pijn en moeite: *bloed, zweet en tranen*
tot aan pal staan met je leven voor de goede zaak: *bloedgetuige* zijn
Je bloed geven als donor, anderen doen leven door jouw levensstroom.

Al deze betekenissen komen samen in de woorden die vandaag klinken

– *bloed van het verbond*

en in de daarbij horende ritus

– bloed over het altaar gegoten en gesprekeld over het volk door Mozes,
de beker van 'mijn bloed van het verbond' doorgegeven door Jezus.

Het is een werkelijkheid met twee kanten

de kant van de kwetsbaarheid, dodelijk gewond zijn, leven dat wegstroomt
en de keerzijde: zijn bloed geven voor een nieuwe bloedverwantschap.

Waarom zo de nadruk op dat bloed? Dat woord niet beter vermijden?

Nee. Omdat anders de eucharistie te lief wordt:

een bijeenkomst van een welwillende club mensen

die het redelijk goed hebben en het goed met elkaar menen en daarom

brood en beker delen als teken van een verbondenheid die wereldwijd wordt.

Maar zo'n viering waarin bloed zweet en tranen uit de weg gegaan worden,

houdt geen stand, zodra het journaal aangaat en wereldwijd beelden toont van corruptie,
vluchtelingen in detentie, aanslagen en moordpartijen.

Timothy Radcliffe schrijft:

'In 1993 vierde ik eucharistie in een van onze kerken in Rwanda.

De broeders waren bijna vijfhonderd familieleden kwijtgeraakt – hutu's en tutsis's, verdriet dat nauwelijks geuit kon worden...

Maar de eucharistie was een teken van een vrede die ons voorstellingsvermogen te boven ging.'

*'Dit is mijn lichaam voor u gegeven,
dit is mijn bloed voor zovelen vergoten'*

Hij heeft in zijn lichaam het geweld gedragen dat mensen elkaar aandoen,
Zijn bloed vloeide, Hij heeft het leven gelaten,

Maar tegelijk heeft hij, door God gedragen, zijn leven gegeven aan ons:

Hij laat zo gemeenschap sterker zijn dan alles wat mensen van elkaar scheidt.

Daarom is de eucharistie geen vlucht uit de harde werkelijkheid

maar, tegen alles in, geloven – en eraan moeten geloven – ,

dat het, dank zij Hem, mogelijk is:

*in de haat die scheidt, liefde brengen die verbindt,
in de dood die alles plat slaat, leven dat opstaat.*

Wat wij van Jezus onze Heer ontvangen is zo groot dat Paulus schrijft: *'Niet ik leef maar Christus in mij'*.

Dit betekent niet dat een alles overheersende Heer mijn inzet wegdrukt.

Ik denk aan wat een moeder zei bij gelegenheid van een Eerste Communie:

Als je van je kind houdt, wil je dat het beste van jezelf in je kind komt.

Het gaat om een liefdesband. En het mooie van een liefdesband is

dat je over en weer van elkaar het beste meekrijgt.

De wijnstok en de ranken hebben elkaar nodig

Los van de stok verdorren de ranken;

maar het zijn wel de ranken waaraan de vruchten komen.

Christus is geen xtc – een moment van uit-je-dak-gaan dat weer over gaat.

Ik ben er zelf bij: ik moet mij open stellen voor Hem, tijd nemen.

Zodat Hij vat op mij krijgt en mijn leven in de goede richting stuurt.

VOORBEDEN

God die naar ons blijft omzien,
die nieuwe verwantschap scheidt
in het bloed van het verbond,
wij bidden U:

- L Voor zovelen die lijden onder oorlog en aanslagen,
voor al het onschuldig bloed dat vergoten wordt:
dat het niet wegraakt uit onze aandacht
maar gezien wordt en ons ter harte gaat.

- L Voor hen die het niet opgeven te zoeken
naar vrede in een gewelddadige wereld:
dat zij kracht ontvangen om naar het voorbeeld van Jezus
gemeenschap te stichten waar verdeeldheid heerst

- L Voor de geloofsgemeenschap waarvan wij deel uitmaken:
dat de angst voor zelfbehoud ons niet gevangen houdt,
maar dat wij elkaar helpen om ons hart te openen,
uit onszelf te treden en ons te verplaatsen in de ander.

- L Voor onszelf zoals wij hier samen zijn:
dat wij meer en meer beseffen
hoe heel ons bestaan voorvloeit uit de Bron van alle leven
en door moet stromen naar anderen.

PSALMGEBED

(naar psalmen 63+116)

Wij bidden U dat al onze dorst wordt gelest.
Kostbaar is het bloed van uw getrouwen, o God,
want Gij hebt Jezus, uw zoon
die zijn leven voor ons heeft gegeven,
gered uit de dood
en Hem gemaakt tot een leven schenkende bron.
als wij hiervan drinken,
Gij die leeft in eeuwigheid.